

[Ellemann-Jensen]

det ordvalg, man anvender fra den side. Det glæder jeg mig til.

Skal regeringens mål nås, først og fremmest nedbringelsen af underskuddet over for udlandet, så stilles der store krav til opbakning og til sammenhold. Lad mig starte med sammenholdet.

Der er mange, der har haft travlt med at sprede mistillid til det sammenhold imellem venstre og socialdemokratiet, som må være den helt afgørende forudsætning for, at regeringen kan løse de opgaver, den har påtaget sig. Man har haft travlt med at bore i de sprækker, der helt naturligt må vise sig, når to partier, der i årevis har bekriget hinanden på så mange punkter, finder sammen i det fælles ønske at føre Danmark igennem krisen. Det er en naturlig ting, at man holder øje med sprækkerne, og at andre kræfter også prøver på at få indflydelse ved at efterprøve holdbarheden af den nye koalition. Det er jo spillets regler. Men det er helt afgørende for, om regeringens politik skal lykkes, at socialdemokratiet og venstre skaber tillid til sammenholdets styrke. Jeg vil derfor slå fast her i dag, at venstre er gået ind i dette samarbejde med åbne øjne og med fuld viden om den risiko, vi løber som politisk parti, at vi fuldt og helt er rede til at leve op til de aftaler, samarbejdet bygger på, at vi ønsker, at dette samarbejde skal lykkes og føre til de aftalte resultater, og at vi i de kommende år vil se det som vor fornemste opgave at forfølge disse mål, også selv om det i første omgang måtte kræve en politisk pris af os, at vi sætter samfundshensyn over partipolitiske hensyn. Jeg understreger dette, for at der ikke skal være tvivl om, at samarbejdet imellem venstre og socialdemokratiet om den politik, statsministeren har lagt frem, vil kunne holde, og at regeringens politik skal gennemføres.

Det var sammenholdet. Så er der opbakningen. Regeringen har måske ikke det klareste flertal, man kunne ønske sig. Derfor kan det blive nødvendigt, at de ansvarlige partier, der tidligere har været rede til at stå bag den nødvendige politik, fortsat lever op til dette ansvar. Vi har tillid til, at man i forståelse for situationens alvor vil give regeringen den nødvendige støtte og den nødvendige arbejdsro. Vi har ikke set noget bæredygtigt alternativ til den politik, regeringen har lagt frem. Et sådant alternativ eksisterer ikke.

Derfor er tiden ikke inde til fikse ideer og fantasiprojekter, men til at sikre folkestyrets fremtidige funktionsduelighed.

Vi ser frem til et positivt udvalgsarbejde om de mange forskellige enkeltheder i de mange forskellige lovforslag, regeringen vil lægge frem, og vi ser frem til, at dette kan ske i respekt for de overordnede krav, som stilles af den flerstrengede politik. Men opbakningen skal jo ikke bare komme, skal vi sige indefra, den er også nødvendig fra de organisationer, som har afgørende indflydelse på den økonomiske udvikling; både på arbejdsmarkedet og ude i den enkelte virksomhed må regeringen have opbakning, en opbakning i form af forståelse for og samarbejde om den dæmpning i omkostningerne, der er så nødvendig, hvis vi skal have flere arbejdspladser.

Vi har også brug for al den energi og al den iderigdom, som jo er nødvendig for at få nye initiativer til at blomstre frem. Og her er forudsætningen igen tillid. Tillid til, at regeringen ikke vil lade den ene gruppe bære tunge byrder, mens andre grupper måske får lov til at slippe fri. Tillid til nogle års rolig og stabil udvikling, hvor man kan planlægge for fremtiden. Tillid til, at regeringen vil kunne indfri de løfter, der ligger i statsministerens åbningsredegørelse. I Venstre vil vi arbejde for, at denne tillid kan bevares og styrkes. Vi er overbevist om, at meget brede kredse på arbejdsmarkedet og i erhvervslivet i øvrigt har hilst regeringsdannelsen velkommen som den længe ventede bebuder om stabilitet og fasthed, og vi vil leve op til denne tillid. Jeg skal derfor gentage, hvad jeg sagde, da vi for en måned siden drøftede statsministerens første redegørelse, nemlig at vi i venstre ikke fører politik for eller imod bestemte befolkningsgrupper, og at vi har tillid til, at det i de kommende måneder vil lykkes at skabe et sådant arbejdsklima, at arbejdsmarkedets parter selv, eventuelt i samarbejde med regeringen, kan finde frem til de løsninger, som skal sikre den tilbageholdenhed i indkomstudviklingen, som regeringen kræver. Vi tror på, at man rundt omkring i landet har udmærket forståelse for, hvor snævre muligheder vi har i de kommende år for at skrue levestandarden videre i vejret, og vi har tillid til, at man vil forstå at indrette sig herefter. I de kommende måneder skal der